

آیین نامه مالی شرکت فرودگاهها و ناوبری هوایی ایران^۱ مصوب ۱۳۸۸ با اصلاحات بعدی

وزیران عضو کمیسیون اقتصاد در جلسه مورخ ۱۳۸۸/۰۷/۱۸ بنا به پیشنهاد شماره ۱۱/۶۳۳۲۲ مورخ ۱۳۸۷/۰۹/۲۵ وزارت راه و شهرسازی^۲ و به استناد ماده ۷ قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۳ و با رعایت تصویبنامه شماره ۱۶۴۰۸۲/ت/۳۷۳ مورخ ۱۳۸۶/۱۰/۱۰ آیین نامه مالی شرکت فرودگاهها و ناوبری هوایی ایران^۳ را به شرح زیر تصویب نمودند.

فصل اول: کلیات

ماده ۱: منظور از اصطلاح «شرکت» در این آیین نامه، «شرکت فرودگاهها و ناوبری هوایی ایران»^۴ است.

ماده ۲: سال مالی شرکت یک سال هجری شمسی است که از اول فروردین ماه هر سال آغاز و به پایان اسفندماه ختم می شود.

فصل ۲: وظایف و تشکیلات امور مالی

ماده ۳: ذیحساب از بین مستخدمان رسمی صلاحیت دار بنا به پیشنهاد شرکت و حکم وزارت امور اقتصادی و دارایی به منظور اعمال نظارت و تأمین هماهنگی در اجرای مقررات مالی و محاسباتی به این سمت منصوب می شود.

ماده ۴: وظایف ذیحساب و مدیرکل امور مالی و درآمدها عبارتند از:

الف: نظارت بر امور مالی و محاسباتی و نگاهداری تهیه و تنظیم صورتهای مالی طبق ضوابط و قوانین و مقررات قانونی مربوط و صحت و سلامت آنها.

ب: نظارت بر حفظ اسناد، مدارک و دفاتر مالی

ج: نگاهداری و تحویل و تحول وجوه و نقدینها و سپرده ها و اوراق بهادار.

د: نگاهداری حساب اموال شرکت و نظارت بر اموال یاد شده.

ه: نظارت بر اعمال کنترل بودجه ای و تهیه گزارش های مربوط.

و: نظارت بر حسن اجرای قوانین و مقررات مالی و محاسباتی شرکت.

ز: نظار بر حسن اجرای وظایف در مراکز دواير و شعب.

ح: سایر وظایفی که به موجب این آیین نامه و سایر قوانین و مقررات قانونی مربوط به عهده ذیحساب و مدیرکل امور مالی و درآمدها واگذار می شود.

^۱ به موجب بند ۱ تصویبنامه شماره ۱۶۷۲۹۳/ت/۵۲۶۵۹ مورخ ۱۳۹۴/۱۲/۱۹ هیات وزیران، عبارت «شرکت فرودگاهها و ناوبری هوایی ایران» جایگزین عبارت «شرکت مادر تخصصی فرودگاههای کشور» می گردد.

^۲ به موجب ماده ۴ قانون تشکیل وزارت راه و شهرسازی مصوب ۱۳۹۰ که مقرر می دارد، «در کلیه قوانین به جای وزارتخانه های یادشده و وزیران آنها به ترتیب وزارت راه و شهرسازی و وزیر آن جایگزین می گردد»، عبارت «وزارت راه و شهرسازی» جایگزین عبارت «وزارت راه و ترابری» گردید.

^۳ به موجب بند ۱ تصویبنامه شماره ۱۶۷۲۹۳/ت/۵۲۶۵۹ مورخ ۱۳۹۴/۱۲/۱۹ هیات وزیران، عبارت «شرکت فرودگاهها و ناوبری هوایی ایران» جایگزین عبارت «شرکت مادر تخصصی فرودگاههای کشور» می گردد.

^۴ به موجب بند ۱ تصویبنامه شماره ۱۶۷۲۹۳/ت/۵۲۶۵۹ مورخ ۱۳۹۴/۱۲/۱۹ هیات وزیران، در این بند عبارت «شرکت فرودگاهها و ناوبری هوایی ایران» جایگزین عبارت «شرکت مادر تخصصی فرودگاههای کشور» می گردد.

ماده ۵ (اصلاحی ۱۳۸۹/۰۷/۲۲):^۱ معاون ذیحساب برای نظارت بر هزینه‌ها و امضای چک و استفاده از حسابهای بانکی شرکت، موضوع قسمت اخیر ماده (۷۶) قانون محاسبات عمومی کشور - مصوب ۱۳۶۶ - از بین مستخدمان رسمی صلاحیت دار، با حکم وزارت امور اقتصادی و دارایی به این سمت منصوب می شود.

تبصره ۱ (اصلاحی ۱۳۸۹/۰۷/۲۲):^۲ مدیرعامل می تواند افراد واجد شرایط را برای تصدی معاون ذیحسابی به وزارت امور اقتصادی و دارایی پیشنهاد نماید.

تبصره ۲: معاون مدیرکل امور مالی که مسئولیت امضای چک به وی محول نشود با پیشنهاد ذیحساب و مدیرکل امور مالی و درآمدها و حکم مدیرعامل به این سمت منصوب می شود.

تبصره ۳: عامل ذیحساب از بین مستخدمان رسمی صلاحیت دار و با موافقت ذیحساب و مدیرکل امور مالی و درآمدها و حکم مدیرعامل به این سمت منصوب و انجام قسمتی از وظایف مقرر در این ماده توسط ذیحساب و مدیرکل امور مالی و درآمدها به او محول می شود.

تبصره ۴: هر یک از کارپردازان، مسئولان واحدهای تدارکاتی و سایر کارکنان شرکت، مادام که به اقتضای طبع و ماهیت وظایف قانونی خود یا مأموریت های محول مجاز به دریافت تنخواه گردان هستند، از لحاظ مقررات واریز تنخواه گردان دریافتی در حکم عامل ذیحساب محسوب می شوند.

ماده ۶ (اصلاحی ۱۳۸۹/۰۷/۲۲):^۳ امین اموال، شخصی است که از بین مستخدمان رسمی صلاحیت دار و امانت دار شرکت بنا به پیشنهاد ذیحساب و مدیرکل امور مالی و درآمد و با حکم مدیرعامل یا مقام های مجاز از طرف ایشان به این سمت منصوب شده و مسئولیت نگهداری، تحویل و تحول و تنظیم حساب های اموال و اوراق که در حکم وجه نقد است و کالاهای تحت ابواب جمعی به عهده او واگذار می شود.

تبصره: شرایط، طرز انتخاب و حدود وظایف و مسئولیت های امین اموال در دستورالعملی که به پیشنهاد مدیرعامل به تصویب هیأت مدیره شرکت می رسد، مشخص خواهد شد.

^۱ ماده ۵ سابق: معاون ذیحساب جهت نظارت بر هزینه‌ها و امضاء چک از بین مستخدمین رسمی صلاحیت دار، با پیشنهاد ذیحساب و تأیید مدیرعامل و حکم وزارت امور اقتصادی و دارایی به این سمت منصوب می شود.

^۲ این تبصره به موجب بند ۳ تصویب نامه شماره ۱۶۳۴۷۰/ت ۴۵۰۰۲ ک مورخ ۱۳۸۹/۰۷/۲۲ وزرای عضو کمیسیون اقتصاد، به ماده ۵ اضافه و شماره سایر تبصره ها اصلاح گردید.

^۳ ماده ۶ سابق: امین اموال شخصی است که از بین مستخدمین رسمی یا قراردادی (پیمانی) صلاحیت دار و امانت دار شرکت بنا به پیشنهاد ذیحساب و مدیرکل امور مالی و درآمدها و با حکم مدیرعامل یا مقامات مجاز از طرف ایشان به این سمت منصوب شده و مسئولیت نگهداری، تحویل و تحول و تنظیم حساب های اموال و اوراق که در حکم وجه نقد است و کالاهای تحت ابواب جمعی به عهده او واگذار می شود.

ماده ۷ (اصلاحی ۱۳۸۹/۰۷/۲۲): کارپرداز (مأمور خرید) شخصی است که از بین مستخدمان رسمی صلاحیت دار شرکت بدین سمت منصوب می شود و نسبت به تدارک و خرید کالا و خدمات مورد نیاز، طبق دستورالعمل های مقام های مجاز با رعایت قوانین و مقررات مربوط، اقدام می کند.

ماده ۸: شرکت دارای یک واحد حسابرسی داخلی خواهد بود که وظایف محول را تحت نظر هیأت مدیره انجام خواهد داد.

تبصره: وظایف حسابرسی داخلی به موجب دستورالعملی خواهد بود که به تصویب هیأت مدیره می رسد.

فصل سوم: مراحل تهیه، تصویب و اجرای بودجه

ماده ۹: بودجه شرکت، برنامه مالی شرکت است که برای یک سال مالی تهیه و حاوی پیش بینی درآمدها و سایر منابع تأمین اعتبار و برآورد هزینه ها و سایر پرداخت ها به منظور انجام عملیات و فعالیتها و اجرای طرحهایی است که در برنامه شرکت (در چارچوب خط مشی و سیاستهای کلی و برنامه های عملیاتی سالانه) پیش بینی شده و نیل به اهداف شرکت را در ظرف سال مالی مربوط امکان پذیر می سازد و از دو قسمت تشکیل می شود:

الف: بودجه جاری شامل پیش بینی درآمدهای عملیاتی و سایر دریافتها و برآورد هزینه های غیرعملیاتی است.

ب: بودجه سرمایه ای شامل پیش بینی منابع اعم از داخلی، خارجی و مصارف سرمایه ای برای ایجاد و تحصیل داراییهای ثابت و سایر پرداختها نظیر سرمایه گذاری در سایر شرکتها و پرداخت دیون و نظایر آن است.

ماده ۱۰: بودجه شرکت در هر سال مالی در مهلت مقرر براساس اهداف و وظایف شرکت با رعایت دستورالعمل مربوط به تهیه و تنظیم بودجه سالانه، تنظیم و پس از تأیید هیأت مدیره برای تصویب به مجمع عمومی شرکت پیشنهاد می شود پس از تصویب به منظور درج در لایحه بودجه کل کشور به معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهوری ارسال می شود.

ماده ۱۱: اصلاح بودجه شرکت با رعایت قوانین و مقررات مربوط امکان پذیر است.

ماده ۱۲: درآمد، اعم است از درآمد عملیاتی و درآمد غیرعملیاتی.

الف: درآمد عملیاتی عبارت است از: افزایش در حقوق صاحبان سرمایه به جز موارد مرتبط با آورده صاحبان سرمایه که از فعالیت اصلی و مستمر، طبق اساسنامه، قوانین و مقررات عاید شرکت می شود.

ب: درآمد غیرعملیاتی (سایر درآمدها) عبارت است از: درآمدهایی که در قبال سایر فعالیتهای غیرعملیاتی که شرکت مجاز به انجام آن است، عاید شرکت می شود.

^۱ ماده ۷ سابق: کارپرداز (مأمور خرید) شخصی است که از بین مستخدمین رسمی با قراردادی (پیمانی) صلاحیت دار شرکت بدین سمت منصوب شده و نسبت به تدارک و خرید کالا و خدمات مورد نیاز طبق دستور مقامات مجاز با رعایت قوانین و مقررات مربوط اقدام می نماید.

ماده ۱۳: سایر منابع تأمین اعتبار عبارتند از: منابعی که شرکت تحت عنوان کمک دولت، وام، استفاده از ذخایر، کاهش سرمایه در گردش یا عناوین مشابه به موجب قانون مجاز به منظور کردن آن در بودجه است.

تبصره: منظور از سرمایه در گردش، مازاد داراییهای جاری بر بدهیهای جاری است.

ماده ۱۴: سپرده عبارت است از:

الف: وجوهی که طبق قوانین و مقررات به منظور تأمین یا جلوگیری از تضییع حقوق شرکت دریافت می شود و استرداد یا ضبط آن تابع شرایط مقرر در قوانین و مقررات و قراردادهای دستورالعمل مربوط خواهد بود.

ب: وجوهی که به موجب قرارها یا احکام صادره از طرف مراجع قضایی از اشخاص حقیقی یا حقوقی دریافت می شود و به موجب قرارها و احکام مراجع یاد شده کلاً یا بعضاً قابل استرداد است.

ج: وجوهی که براساس قوانین و مقررات و قراردادهای توسط شرکت به نفع اشخاص ثالث وصول تا با رعایت مقررات قانونی مربوط به ذی نفع پرداخت شود.

ماده ۱۵: وصول درآمدهای شرکت و استفاده از آنها و سایر منابع تأمین اعتبار طبق قوانین و مقررات و دستورالعمل های مربوط خواهد بود.

ماده ۱۶: نحوه عمل و روشهای اجرایی در مورد وصول درآمدهای شرکت و نمونه فرم مورد استفاده برای این منظور براساس دستورالعمل هایی خواهد بود که به پیشنهاد هیأت مدیره شرکت به تأیید وزارت امور اقتصادی و دارایی می رسد.

ماده ۱۷ (اصلاحی ۱۳۸۹/۰۷/۲۲):^۱ تمام وجوهی که تحت عنوان درآمد، توسط شرکت تحصیل می شود، در حسابهای خاصی که طبق قوانین و مقررات مربوط، در بانک مرکزی یا سایر شعب بانک های دولتی دارای نمایندگی از بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران تحت عنوان حساب تمرکز وجوه درآمد (غیرقابل برداشت) شرکت افتتاح شده است، واریز می شود. حق برداشت از حساب های یاد شده به موجب قوانین و مقررات مربوط است.

تبصره: شرکت می تواند در حدود بودجه مصوب، از وجوه واریز شده به حساب مخصوص تمرکز وجوه درآمد برای انجام هزینه ها و سایر مصارف با رعایت قوانین و مقررات مربوط استفاده کند.

ماده ۱۸ (اصلاحی ۱۳۸۹/۰۷/۲۲):^۲ وجوهی که شرکت به عنوان سپرده یا وجه الضمان یا وثیقه یا نظایر آنها دریافت می کند، باید به حساب سپرده یا سپرده های شرکت که از طرف خزانه در بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و یا شعب

^۱ ماده ۱۷ سابق: کلیه وجوهی که تحت عنوان درآمد توسط شرکت تحصیل می شود در حساب های خاصی که طبق قوانین و مقررات مربوط در بانک مرکزی یا سایر بانک های مجاز تحت عنوان حساب تمرکز وجوه درآمد (غیرقابل برداشت) شرکت افتتاح شده است، واریز می شود و حق برداشت از حساب های مذکور به موجب قوانین و مقررات مربوط است.

^۲ ماده ۱۸ سابق: وجوهی که شرکت به عنوان سپرده و یا وجه الضمان و یا وثیقه و یا نظایر آنها دریافت می نماید باید به حساب سپرده یا سپرده های شرکت، که از طرف خزانه در بانک های دولتی افتتاح می شود، واریز شوند. رد این وجوه طبق قوانین و مقررات مربوط است.

سایر بانکهای دولتی دارای نمایندگی از بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران افتتاح می شود، واریز شوند. رد این وجوه طبق قوانین و مقررات مربوط است.

ماده ۱۹: در مواردی که برای تقسیط بدهی اشخاص به شرکت یا دادن مهلت به بدهکاران مزبور و نیز جریمه های نقدی ناشی از استتکاف یا عدم پرداخت به موقع بدهی، به موجب مقررات خاص یا مقررات عمومی تعیین تکلیف نشده باشد، نحوه عمل طبق دستورالعملی است که توسط هیأت مدیره شرکت تصویب و ابلاغ می شود.

تبصره: چنانچه بدهی های موضوع این ماده از ارتکاب جرایم یا تخلفاتی ناشی شده باشد، استیفای طلب شرکت از طریق تقسیط بدهی یا دادن مهلت، مانع از تعقیب قانونی متخلفان یا مجرمان ذیربط از طریق سایر مراجع ذیصلاح نخواهد بود.

ماده ۲۰: هزینه، عبارت است از: جریان خروج داراییها یا سایر موارد استفاده از داراییها یا ایجاد بدهیها طی یک دوره که به منظور تولید و تحویل کالا، ارائه خدمات یا انجام سایر فعالیتها در اجرای عملیات اصلی و مستمر واحد تجاری انجام و طبق اصول پذیرفته شده حسابداری شناسایی و اندازه گیری می شود به نحوی که بتواند حقوق صاحبان سهام (سرمایه) را به جز موارد مرتبط با برداشت صاحبان سرمایه تغییر دهد.

ماده ۲۱: اعتبار، عبارت از مبلغی است که برای مصرف یا مصارف معین به منظور نیل به اهداف و اجرای برنامه های شرکت در بودجه سالانه به تصویب مجمع عمومی شرکت می رسد.

ماده ۲۲: تشخیص، عبارت است از تعیین و انتخاب کالا، خدمات و سایر پرداخت هایی که تحصیل یا انجام آنها برای نیل به اهداف و اجرای برنامه های شرکت ضروری است.

ماده ۲۳: تأمین اعتبار عبارت است از اختصاص دادن تمام یا قسمتی از اعتبار مصوب برای هزینه معین.

ماده ۲۴: تعهد عبارت است از ایجاد دین بر عهده شرکت ناشی از:

الف: تحویل کالا یا انجام دادن خدمات.

ب: اجرای قراردادهایی که با رعایت قوانین و مقررات منعقد شده باشد.

ج: احکام صادره از مراجع قانونی و ذیصلاح

د: پیوستن به قراردادهای بین المللی و عضویت در موسسه ها و مجامع بین المللی با رعایت قوانین و مقررات مربوط.

ماده ۲۵: حواله (دستور پرداخت) عبارت است از: مجوزی که به طور کتبی از سوی مدیرعامل شرکت یا مقام های مجاز از طرف ایشان برای پرداخت تعهدات و بدهیهای قابل پرداخت از محل اعتبارات مربوط بر عهده ذیحساب و مدیرکل امور مالی و درآمدها در وجه ذی نفع صادر می شود.

ماده ۲۶: دیون بلامحل عبارت است از: بدهیهای قابل پرداخت سنوات گذشته که در بودجه سال مربوط اعتباری برای آنها منظور نشده یا زاید بر اعتبار مصوب و در هر صورت به یکی از طرق زیر و بدون اختیار شرکت ایجاد شده باشد:

الف: احکام قطعی صادره از طرف مراجع صالحه.

به: انواع بدهی به وزارتخانه‌ها و موسسه‌ها و شرکت‌های دولتی ناشی از خدمات انجام شده، مانند حق اشتراک برق، آب، گاز، هزینه‌های مخابراتی، پست و سایر هزینه‌های مشابه.

ج: سایر بدهیهایی که خارج از اختیار شرکت طبق ضوابط مربوط ایجاد شده باشد.

ماده ۲۷: تسجیل عبارت است از: تعیین میزان بدهی قابل پرداخت براساس اسناد و مدارک که بدهی یاد شده را اثبات می‌کند.

ماده ۲۸: درخواست وجه سندی است که ذیحساب و مدیرکل امور مالی و درآمدها برای دریافت وجه به منظور پرداخت دستور پرداختهای صادره موضوع این آئین‌نامه از حساب غیرقابل برداشت شرکت نزد خزانه درخواست می‌کند که وجه لازم به حساب بانکی قابل پرداخت شرکت واریز شود.

ماده ۲۹: تنخواه گردان پرداخت عبارت از وجهی است که از طرف ذیحساب و مدیرکل امور مالی و درآمدها با تایید مدیرعامل یا مقام‌های مجاز از طرف ایشان برای انجام برخی هزینه‌های مربوط، در اختیار واحدهای تابعه یا مأمورانی که به موجب این آئین‌نامه و دستورالعمل‌های اجرایی آن مجاز به دریافت تنخواه گردان هستند قرار می‌گیرند تا به تدریج که هزینه‌های مربوط انجام می‌شود، اسناد و مدارک مثبت را تحویل و مجدداً وجه دریافت دارند.

تبصره: دستورالعمل میزان و نحوه پرداخت و تسویه تنخواه گردان با رعایت آئین‌نامه مربوط به پیشنهاد ذیحساب و مدیرکل امور مالی و درآمدها به تصویب هیأت مدیره شرکت می‌رسد.

ماده ۳۰: پیش پرداخت عبارت است از: پرداختی که از محل اعتبارات مربوط، به موجب احکام و قراردادهای طبق مقررات پیش از انجام تعهد صورت می‌پذیرد.

ماده ۳۱: علی‌الحساب عبارت است از: پرداختی که برای ادای قسمتی از تعهدات با رعایت مقررات قانونی صورت می‌گیرد.

تبصره: پیش پرداخت در سالی که به مرحله تعهد می‌رسد و علی‌الحساب در سالی که تسویه می‌شود به حساب هزینه قطعی یا بهای تمام شده همان سال منظور می‌شود.

ماده ۳۲: وجود اعتبار در بودجه شرکت به خودی خود برای اشخاص اعم از حقیقی یا حقوقی ایجاد حق نمی‌کند و استفاده از اعتبارات باید با رعایت قوانین و مقررات مربوط انجام شود.

ماده ۳۳: پرداخت هزینه‌های شرکت پس از طی مراحل تشخیص، تأمین اعتبار، تعهد و تسجیل با صدور دستور پرداخت و اعمال نظارت مالی مطابق مقررات قانونی انجام خواهد شد.

ماده ۳۴: اختیار و مسئولیت تشخیص، تعهد و دستور پرداخت به عهده مدیرعامل شرکت یا مقام‌های مجاز از طرف ایشان و مسئولیت تأمین اعتبار و تطبیق با قوانین و مقررات مربوط به عهده ذیحساب و مدیرکل امور مالی و درآمدها یا مقام‌های مجاز از طرف ایشان است.

تبصره ۱: اختیارات و وظایف مقرر در این ماده حسب مورد از طرف مقام‌های یاد شده به سایر مقام‌های مجاز شرکت کلاً یا بعضاً قابل تفویض خواهد بود اما در هیچ مورد تفویض اختیار موجب سلب اختیار و مسئولیت از تفویض‌کننده نخواهد بود.

تبصره ۲: تفویض اختیارات مربوط به مدیرعامل و ذیحساب و مدیرکل امور مالی و درآمدها به شخص واحد نیز تفویض اختیارات مدیرعامل به مدیرکل امور مالی یا کارکنان تحت نظر وی، مجاز نخواهد بود.

ماده ۳۵: بودجه جاری مصوب هر سال مالی تا آخر همان سال قابل تعهد و پرداخت است و آن میزان از هزینه‌های جاری که در سال یا سنوات قبل تحقق یافته‌اند و در حسابها و اسناد پرداختی منظور شده است، از محل تعهدات مربوط پرداخت می‌شود. همچنین درخصوص قراردادهای منعقد شده‌ای که مدت اجرای آن از یک سال مالی تجاوز کند، شرکت مکلف است در بودجه خود اعتبارات لازم را برای پرداخت تعهدات مربوط مقدم بر سایر اعتبارات لحاظ کند. برای هزینه‌هایی که تا پایان سال مالی تعهد شده اما پرداخت نشده‌اند، ذخیره مناسب در حسابها منظور می‌شود. این هزینه‌ها در سال مالی بعد از محل ذخیره‌های ایجاد شده، قابل پرداخت است.

ماده ۳۶: در مواردی که بنا به عللی تسجیل یا تهیه اسناد و مدارک لازم برای تأدیه تمام دین مقدور نبوده یا پرداخت تمام وجه تعهد میسر نباشد، می‌توان قسمتی از وجه تعهد انجام شده را تحت عنوان علی‌الحساب به تشخیص مقام‌های مجاز پرداخت کرد.

ماده ۳۷: در مواردی که لازم است قبل از انجام تعهد براساس شرایط مندرج در احکام یا قراردادهای طبق مقررات وجهی پرداخت شود، می‌توان به تشخیص مقام‌های مجاز مبالغی را به عنوان پیش پرداخت تأدیه کرد.

فصل چهارم: نظارت مالی

ماده ۳۸: در صورتی که ذیحساب انجام خرجی را برخلاف قانون و مقررات تشخیص دهد، مراتب را با ذکر مستند قانونی مربوط کتباً به مقام صادرکننده دستور خرج اعلام می‌کند، مقام صادرکننده دستور پس از وصول گزارش ذیحساب چنانچه دستور خود را منطبق با قوانین و مقررات تشخیص داده و مسئولیت قانونی بودن آن را به طور کتبی به عهده بگیرد و مراتب را به ذیحساب اعلام کند، ذیحساب مکلف است، وجه سند هزینه مربوط را پس از ضمیمه کردن دستور کتبی متضمن قبول مسئولیت یاد شده، پرداخت و مراتب را با ذکر مستندات قانونی به وزارت امور اقتصادی و دارایی و رونوشت آن را به دیوان محاسبات کشور گزارش کند. وزارت امور اقتصادی و دارایی در صورتی که مورد را خلاف تشخیص داد مراتب را به دیوان محاسبات کشور اعلام می‌کند.

تبصره: چنانچه عاملان ذیحساب هر یک از واحدهای اجرایی، دستوری را خلاف مقررات تشخیص دهد، مراتب را به طور کتبی با ذکر مورد به مقام صادرکننده دستور گزارش دهند، چنانچه صادرکننده دستور، به طور کتبی دستور مجدد با قید «با مسئولیت اینجانب» بدهد، عاملان، موضوع را به ذیحساب گزارش می کنند. ذیحساب پس از رسیدگی در صورت خلاف قانون دانستن دستور، مراتب را با اظهارنظر صریح خود به اطلاع مدیرعامل می رساند و پس از اعلام نظر مدیرعامل، طبق همان نظر اقدام می کند و مکلف است، مراتب را با ذکر مستندات قانونی به وزارت امور اقتصادی و دارایی و رونوشت آن را به دیوان محاسبات کشور گزارش کند.

فصل پنجم: حساب های بانکی

ماده ۳۹: شرکت می تواند حسب نیاز، با رعایت قوانین و مقررات مربوط نسبت به افتتاح یا بستن حساب در هر یک از بانک های دولتی اقدام کند.

ماده ۴۰ (اصلاحی ۱۳۸۹/۰۷/۲۲): تمام اسناد، اوراق مالی، قرارددها و اسناد تعهدآور براساس قوانین و مقررات مربوط با امضای مشترک مقامات مذکور در اساسنامه آنها و ذیحساب شرکت یا مقام مجاز از طرف او معتبر خواهد بود.

ماده ۴۱: تمام پرداخت های شرکت به جز پرداخت های جزیی که از طریق تنخواه گردان صورت خواهد پذیرفت، باید از طریق صدور چک یا حواله بانکی انجام گیرد.

فصل ششم: سیستم حسابداری

ماده ۴۲: عملیات مالی و حسابداری و نحوه تنظیم حساب ها و دفاتر و اسناد شرکت براساس دستورالعملی خواهد بود که بر مبنای استانداردها، اصول و موازین متداول حسابداری و قوانین و مقررات مربوط توسط شرکت تهیه و پس از تصویب هیأت مدیره به مورد اجرا گذارده می شود.

ماده ۴۳: تمام اسناد مالی شرکت باید براساس اصل مدارک مستند تنظیم شود. تمام اسناد هزینه های انجام شده باید متکی به مدارک مثبت باشد تا به حساب هزینه قطعی یا بهای تمام شده، منظور شود.

ماده ۴۴: جزییات هزینه های مربوط به ماده ۷۸۰ قانون محاسبات عمومی کشور - مصوب ۱۳۶۶ - باید بلافاصله به هیأت مدیره گزارش شود.

فصل هفتم: اموال

ماده ۴۵: اموال شرکت اعم از منقول و غیرمنقول متعلق به شرکت است و صورت تمام آنها باید در دفاتر اموال ثبت شود. مسئولیت حفظ و حراست اموال یاد شده با شرکت و نظارت و تمرکز بر آنها با ذیحساب و مدیرکل امور مالی و درآمدهای شرکت است.

^۱ ماده ۴ سابق: کلیه اسناد، اوراق مالی، قراردادهای و اسناد تعهدآور براساس قوانین و مقررات مربوط با امضاهای مجاز تعیین شده در اساسنامه معتبر خواهد بود.

تبصره: ترتیب و نحوه احتساب استهلاك اموال شرکت طبق قانون مالیات‌های مستقیم - مصوب ۱۳۶۶- و اصلاحات بعدی آن است.

ماده ۴۶: شرکت می‌تواند اموال منقول مازاد بر احتیاج را براساس قوانین و مقررات مربوط به فروش برساند. وجوه حاصل از فروش اقلام مزبور به حساب تمرکز درآمد شرکت نزد خزانه منظور خواهد شد.

ماده ۴۷: هر نوع فروش و نقل و انتقال اموال غیرمنقول با تصویب مجمع عمومی طبق قوانین و مقررات مربوط امکان پذیر است.

فصل هشتم: سایر مقررات

ماده ۴۸: تمام عملیات مربوط به دریافت‌ها، پرداخت‌ها و سایر عملیات حسابداری که انجام آنها براساس استانداردها و اصول حسابداری در پایان سال مالی برای تنظیم صورت‌های مالی شرکت ضروری است. باید از طریق صدور سند حسابداری انجام شود.

ماده ۴۹: به منظور اعمال کنترل نسبت به نگهداری حساب اموال شرکت و حصول اطمینان از انعکاس صحیح داراییها در ترازنامه، هر سال حداقل یک بار صورت جامعی از تمام داراییها توسط شرکت تهیه و به حسابرس و بازرس قانونی ارائه شود.

ماده ۵۰: حقوقی که در نتیجه تخلف از شرایط قراردادهای منعقد شده برای شرکت ایجاد می‌شود به جز در موارد احکام لازم‌الاجرای صادر شده از سوی مراجع قضایی، قابل بخشش نیست.

آئین‌نامه مالی شرکت فرودگاهها و ناوبری هوایی ایران^۱، موضوع تصویب‌نامه شماره ۱۹۳۵۵۱/ت/۴۱۶۲۰ ک مورخ ۱۳۸۸/۱۰/۰۱، به شرح زیر اصلاح می‌گردد:

۱- در سطر اول ماده «۵» عبارت «و استفاده از حساب‌های بانکی شرکت، موضوع قسمت اخیر ماده «۷۶» قانون محاسبات عمومی کشور - مصوب ۱۳۶۶» بعد از «امضای چک» اضافه می‌گردد.

۲- عبارت «پیشنهاد ذیحساب و تایید مدیرعامل و» از ماده «۵» حذف می‌گردد.

۳- متن زیر به عنوان تبصره «۱» به ماده «۵» اضافه و شماره تبصره‌های این ماده به ترتیب اصلاح می‌شود:

تبصره ۱: مدیرعامل می‌تواند افراد واجد شرایط را برای تصدی معاون ذیحسابی به وزارت امور اقتصادی و دارایی پیشنهاد نماید.

۴- عبارت «یا قراردادی (پیمانی) از مواد «۶» و «۷» حذف می‌گردد.

۵- در ماده «۱۷»، عبارت «شعب بانکهای دولتی دارای نمایندگی از بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران» جایگزین عبارت «بانک‌های مجاز می‌گردد.

^۱ به موجب بند ۱ تصویب‌نامه شماره ۱۶۷۲۹۳/ت/۵۲۶۵۹ مورخ ۱۳۹۴/۱۲/۱۹ هیأت وزیران، در این بند عبارت «شرکت فرودگاهها و ناوبری هوایی ایران» جایگزین عبارت «شرکت مادر تخصصی فرودگاههای کشور» می‌گردد.

- ۶- در ماده (۱۸) عبارت «بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و یا شعب سایر بانک‌های دولتی دارای نمایندگی از بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران» جایگزین عبارت «بانک‌های دولتی» می‌گردد.
- ۷- در ماده «۲۰» عبارت «با امضای مشترک مقامات مذکور در اساسنامه آنها و ذیحساب شرکت یا مقام مجاز از طرف او» جایگزین عبارت «امضاهای مجاز تعیین شده در اساسنامه» می‌گردد.